

ادامه ازصفحه اول

نقش ما در پلنفرم جهانی اقتصاد

داشته‌های ایران منحصربه‌فرد نیست، اما این اجازه را می‌دهد که منفعت بزرگی برای بازیگران جهانی ایجاد کند و در مقابل سهمی از اقتصاد جهان بردارد و سپس آن را دستمایه شروع تولیدات منحصربه‌فرد کند. بازیگران جهانی در مواقع تنگنا، کشورهایی را برای تعامل ترجیح می‌دهند که منافع بیشتری برای آنها ایجاد کنند. اتحادیه اروپا و حتی روسیه و چین در زمان تعارض بر سر برجام، بین ایران و آمریکا، عملا دومی را انتخاب کرده‌اند. ما در مکاپلنفرم اقتصاد جهانی چه اپلیکیشنی را عرضه یا انتخاب می‌کنیم؟

ضرورت بازاریاری ستاد مقابله با کرونا

اغلب مقامات دولتی انگشت به سمت مردم نشانه می‌روند که مردم پروتکل‌های ایمنی را رعایت نمی‌کنند. این حرف کاملا درستی است... اما مسئله قطعا به اینجا ختم نمی‌شود. مسئله اصلی این است که رعایت پروتکل‌های بهداشتی بازدارنده نیازمند زمینه‌ها و مقدمات و الزاماتی است که در اختیار خود مردم نیست و دولت و سازمان‌های حاکمیتی باید آن را بسازند. وقتی زمین بازی کل آلود است، نمی‌توان از بازیکنان توقع داشت که طوری بازی کنند که کشف و لباسشان آغشته به گل‌ولای نشود. آیا دولت و ستاد مقابله با کرونا و سایر سازمان‌های کشوری زمینه‌های لازم، مانند وضعیت کاری ادارات یا حمل‌ونقل عمومی یا قاطعیت در برابر سفرهای برون‌شهری برای رعایت پروتکل‌ها را فراهم کرده‌اند؟ آیا دولت چارچوبی از نظم برای مقابله با کرونا سازمان داده است که در آن میزان رعایت شیوه‌نامه‌های پیشگیری و مقابله توسط مردم بالا برود؟ آیا دولت و ستاد مقابله با کرونا توانسته‌اند ارتباطی با افکار عمومی بسازند که سخنشان شنیده شود؟ آیا به برنامه‌های مقابله با کرونا اقتداری که برای ملزم‌کردن مردم و تمام دستگاه‌های عمومی نیاز است، وجود دارد؟ آمار روزافزون ابتلا و مرگ‌ومیر می‌گوید متأسفانه پاسخ اغلب این پرسش‌ها منفی است.

۳- در برنامه‌ها و شیوه‌نامه‌های مقابله با کرونا، شرایط بحرانی ویژه اقتصادی کشور دست ستاد و دولت را بسته است. دولت سعی کرد محدودیت‌ها را به شکلی تنظیم کند که اقتصاد کشور و معیشت عمومی کمترین آسیب را ببیند ولی این سیاست کژدار و مریز عملا میدان را برای ویروس باز کرد که کشته بگیرد و کار به اینجا بکشد. علاوه‌براین دولت و ستاد، مبارزه با کرونا را بیش از هر چیز یک امر صرفا بهداشتی تلقی کردند و از ایجاد مهم سیاسی و اجتماعی آن بسیار غافل شدند و همین نگاه مشکل را بدتر کرد. پروگویی و تک‌گویی علاج کار نیست. دستگاه‌های مسئول قاعدا از پیچیدگی اوضاع آگاهانه. اما نمی‌دانند که وقتی اوضاع به این اندازه دشوار و مرگبار است، راه‌حل‌ها هم پیچیده و دشوارند. این یادداشت در مقام ارائه راه‌حل نیست و نمی‌تواند باشد. اما تاکید بر این دارد که ستاد مقابله با کرونا لازم است با پذیرش انتقادات، قبول کند که برای ادامه کار و مهار شیوع و ابتلا و مرگ‌ومیر نیازمند یک بازبینی درونی عمیق در سازمان و عملکرد خود ستاد است. به فوریت برای این بازبینی نگاه آمرانه و دانای کل را باید کنار بگذارند و از نهادهای صنفی و حرفه‌ای و مدنی و کارشناسان مستقل پزشکی و جامعه‌شناسی و روان‌پزشکی و حقوق و... در نقد خود و سازماندهی مجدد استفاده کند و با بازسازی و رفع اشکال از خود یک مبارزه ملی با شیوع کرونا را سازمان داده و مردم را نیز با خود همراه کند. فاجعه نزدیک‌تر از آن است که در روبه‌رو دیده می‌شود.

ایران و منازعه ۲ کشور همسایه

ضمن اینکه این کربدور کشور ترکیه را به آذربایجان وصل می‌کند که به هیچ وجه نباید این مسئله اساسی را از نظر دور داشت. ترکیه‌ای که از لیبی تا خلیج فارس حضور دارد و به‌عنوان اقتضانات امنیتی خود مسافت زیادی از خاک سوریه و عراق را اشغال کرده است. چنان‌که امروز می‌بینیم، این کشور همسایه علاوه بر دخالت فعال و البته یک‌جانبه، با همه یک‌جانبه‌گری که پای ثابت یک طرف درگیری علیه همسایه دیگر ما بوده است، به عنوان عضو دوم مرکز مشترک کنترل آتش‌بس با اتفاق روسیه قرار دارد و با وجود تکذیب مکرر روسیه اعلام می‌کند که بر اساس توافق‌نامه موصوف، نیروهای ترکیه به عنوان صلح‌بان به منطقه حائل درگیری اعزام خواهند شد! بر این اساس و باز بر اساس آنچه در این مجال گفته شد، جا دارد دستگاه دیپلماسی کشور با جدیتی بیشتر وارد صحنه شود و ضمن دفاع از حقوق و منافع ملی ایران هرگونه نگرانی را در حق خصوص برطرف کند.

فروش فله‌ای سنگ‌های زینتی

فروش فله‌ای تنها مختص زعفران، پسته و دیگر کالاهای مرغوب ایرانی نیست. سنگ‌های زینتی ایران هم به‌صورت فله‌ای از کشور خارج می‌شوند و به گفته منصور نامدارزندی، عضو هیئتمدیره اتحادیه تولیدکنندگان طلا، جواهر، نقره و سنگ‌های قیمتی این سنگ‌ها به ترکیه و دیگر نقاط جهان می‌روند تا پس از فراوری و برندسازی، ارزش‌افزوده ۳۰۰درصدی گوهرسنگ‌های ایران نصیب کشورهای دیگر شود. سنگ‌های قیمتی تولید داخل به دلیل بوروکراسی اداری بسیار گران تمام می‌شوند، به‌همین‌خاطر جواهرسازان ایرانی ترجیح می‌دهند از آن‌سوی دنیا یعنی تایلند، سنگ‌های ارزان‌تر وارد کرده و از آن در تولید مصنوعات خود استفاده کنند. خداداد غریب‌پور، رئیس هیئت‌عامل ایمیدرو از اقداماتی خبر می‌دهد که آغازی برای پایان‌دادن به خام‌فروشی سنگ‌های زینتی است. به گفته او قرار است با احداث یک بازارچه مرزی، سنگ‌های زینتی افغانستان نیز در ایران فراوری شود.

معادن سنگ‌های قیمتی و نیمه‌قیمتی از جمله پتانسیل‌های نهفته در ایران است. آن‌طور که فعالان این بخش می‌گویند تاکنون از پتانسیل‌های موجود در کشور به‌درستی استفاده نکرده‌ایم. پیش‌تر سازمان زمین‌شناسی اعلام کرده بود که در ۲۰۰ نقطه کشور، سنگ‌های قیمتی وجود دارد.

وجود سنگ‌های قیمتی در ۱۸ استان

منصور نامداری‌زندی عضو هیئتمدیره اتحادیه تولیدکنندگان طلا، جواهر، نقره و سنگ‌های قیمتی در گفت‌وگو با «شرق» از وجود معادن سنگ‌های نیمه‌قیمتی در ۱۸ استان کشور خبر می‌دهد. او می‌گوید: در ایران آماتیس، سبتیرین، یشم و انواع و اقسام عقیق‌ها را داریم. می‌توانیم بعضی از این سنگ‌ها را خیلی عالی در کشور استحصال کنیم اما برخی از آنها نیز به‌صورت سطحی با انفجاری استحصال می‌شوند که یک مقدار از نظر رنگ و کیفیت دچار افت می‌شود.

به گفته نامداری به دلیل دشواری‌هایی که در گمرک وجود دارد، واردات ماشین‌آلات مدرن استحصال سنگ‌های قیمتی به سختی انجام می‌شود. در گذشته هم واردات سخت بوده اما درگیری‌های گمرک، بانک مرکزی و... بر مشکلات واردات ماشین‌آلات این حوزه افزوده است.

او ادامه می‌دهد: برخی ماشین‌آلات مورد نیاز، مهندسی معکوس شده و در داخل تولید شده است.

فراوری سنگ‌های ایران در ترکیه

عضو هیئتمدیره اتحادیه تولیدکنندگان طلا و سنگ‌های قیمتی بیان می‌کند: دولت هیچ حمایتی از سنگ‌های قیمتی نمی‌کند و فقط اقداماتش در حد شعار بوده است. اگر مقامات بالا دستوری داده‌اند مقامات زیردستی کاری انجام نده‌اند.

او نبود برندسازی در سنگ‌های قیمتی را یکی از مشکلات این حوزه معرفی می‌کند. نامداری اضافه می‌کند: کشور هم‌جوار ما یعنی ترکیه که خودش را جزء تولیدکنندگان برتر طلا و جواهر می‌داند، اصلا هیچ معدنی ندارد. تمام مواد اولیه را از کشورهای دیگر وارد می‌کند اما امروز نامش به‌عنوان یکی از بهترین تولیدکنندگان طلا و جواهر و سنگ‌ها مطرح است. او تاکید می‌کند: ما تبلیغات ضعیفی داریم. وضعیت صدور فله‌ای سنگ‌های زینتی ایران از

اقتصاد

«شرق» از فراوری گوهرسنگ‌ها در ایران گزارش می‌دهد

فروش فله‌ای سنگ‌های زینتی

لیلا مرگن

زعفران بدتر است. ترکیه سنگ‌های ما را فله‌ای می‌گیرد و تبدیل می‌کند. به‌این‌ترتیب ارزش‌افزوده چندین‌برابری نصیب ترکیه می‌شود. به گفته عضو هیئتمدیره اتحادیه تولیدکنندگان طلا و سنگ‌های قیمتی سنگ‌های زینتی ایران به همه دنیا بدون فراوری صادر می‌شود. فقط پروژه‌ه کمی در ایران فراوری می‌شود اما در این حوزه هم کار مناسبی انجام نمی‌شود. او تاکید می‌کند: ما ثروت داریم، همه چیز مهیاست ولی کاری انجام نمی‌شود. سنگ‌های زینتی ما فله‌ای صادر می‌شوند البته صادرات آن هم جزئی است. سنگ‌های تولید داخل به قدری گران تمام می‌شوند که واردات آن به‌صرفه‌تر تمام می‌شود.

قیمت سبتیرین تایلند نصف قیمت تمام‌شده ایران

نامداری می‌گوید: هزینه بیمه، مالیات و گمرک در ایران به قدری بالاست و بوروکراسی اداری به قدری پیچیده است که قیمت تمام‌شده محصولات

داخلی گران‌تر از انواع وارداتی تمام می‌شود. او ادامه می‌دهد: ما در ایران ستیرین داریم اما از تایلند این سنگ به‌صورت فراوری‌شده و با نصف قیمت محصول داخلی، وارد می‌شود.

عضو هیئتمدیره اتحادیه تولیدکنندگان طلا و سنگ‌های قیمتی درباره دلیل ارزان‌تر تمام‌شدن قیمت محصولات تایلند عنوان می‌کند: آنها یک بازار بین‌المللی دارند. کارهایشان توجیه اقتصادی دارد اما کار ما توجیه اقتصادی ندارد. به گفته او در اطراف ایران یک بازار ۲۰۰میلیون نفری سنگ‌های قیمتی وجود دارد که در صورت تبلیغ و فراوری سنگ‌های زینتی، ارزش‌افزوده ۳۰۰برابری از محل گوهرسنگ‌ها برای کشور ایجاد می‌شود. نامداری اضافه می‌کند: ۹۰ درصد سنگ‌های قیمتی در زیورآلات به کار برده می‌شود و بقیه در صنایع دستی مورد استفاده قرار می‌گیرد.

واگذاری معادن سنگ قیمتی به بخش خصوصی

آرمان خالقی، عضو هیئتمدیره خانه صنعت، معدن و تجارت ایران نیز در گفت‌وگو با «شرق» درباره معادن سنگ قیمتی بیان می‌کند: معادن سنگ قیمتی بیشتر در اختیار بخش خصوصی است و دولت هرچه معدن در اختیار داشته، به بخش خصوصی واگذار کرده است. او با اشاره به اینکه

.....

«کنترل‌های بعد از قیمت‌گذاری» سد راه فرار مالیاتی

کدهایی که بعد از انجام معامله گم می‌شود

همه می‌دانیم در واقعیت این‌گونه نیست؛ وگرنه چنین مشکلاتی پیش نمی‌آمد. درهرصورت دولت به هر دلیل زیر بار نظارت بعد از فروش نرفته و تمرکز خود را روی ورودی بورس کالا و مشتریانی که وارد معاملات می‌شوند، گذاشته است. به عقیده من این نیاز وجود دارد که نظارت در خروج محصولات نیز انجام بگیرد تا شاهد افزایش قیمت‌ها توسط بازار سرمایه نباشیم.

فکر می‌کنید چه راهکاری وجود دارد تا قیمتی که در بورس کالا مشخص شده ثابت بماند؟
باید سامانه‌ای ایجاد شود تا کالایی که در بورس کالا قیمت‌گذاری شده و از آن خارج می‌شود کاملا مشخص باشد. البته باید ورودی و خروجی کارخانه‌ها هم مشخص و نظارت شود تا اگر مثلا خروجی کارخانه‌ای هزار تن آهن است، این محصول چگونه در بازار عرضه شده است یا اینکه اگر این مقدار کالا در بازار عرضه نشده و به انبار رفته چه دلیلی داشته است و آن شرکت حق نداشته باشد دوباره همان کالا را وارد بورس کالا کند. این کار یک واحد نظارتی بسیار قوی را می‌طلبد و دولت باید برای آن سرمایه‌گذاری کند تا شرکت‌ها نیز شفاف عمل کنند. بحث دیگر درباره درآمد‌های دولت بر اساس مالیات است که کاملا به فروش شرکت‌ها برمی‌گردد و دولت می‌تواند از کنترل‌های بعد از قیمت‌گذاری در بورس کالا برای دریافت مالیات استفاده کند. مسلما کالایی که در بازار سیاه به فروش

اقتصاد

«شرق» از فراوری گوهرسنگ‌ها در ایران گزارش می‌دهد

فروش فله‌ای سنگ‌های زینتی

لیلا مرگن

کردیم. جلساتی با حضور سازمان زمین‌شناسی، معاونت معدنی و بعضا گمرک، سازمان توسعه تجارت، وزارت میراث فرهنگی و گردشگری و تشکله‌ها شامل خانه معدن، اتاق بازرگانی و اتحادیه‌های طلا و جواهر و کنسرسیونم‌های بخش خصوصی برگزار کردیم.

رئیس هیئت‌عامل ایمیدرو بیان می‌کند: تمرکز ما بر این بوده است که این ظرفیت مغفول را احیا کنیم. معتقدیم در زمینه سنگ‌های قیمتی باوجود پتانسیل‌های کشور، تمرکزی نشده است. ما کار را از بازار شروع کردیم. او اضافه می‌کند: با همکاری کنسرسیونم سنگ‌های قیمتی اصفهان و استاندارد این شهر، چند مکان را برای بازار سنگ قیمتی در نظر گرفتیم و یکی از این اماکن را افتتاح کردیم. در مشهد به همین شکل هماهنگ کردیم. خوشبختانه روی بازار در مشهد به توافق خوبی با سندیکا، سازمان صمت استان و استانداری می‌رسیم.

رئیس هیئت‌عامل ایمیدرو بیان می‌کند: دنبال این هستیم که در مرز با افغانستان، بازارچه مرزی ایجاد کنیم. به گفته او ایمیدرو در حال‌حاضر اقداماتی روی اکتشاف معادن سنگ‌های قیمتی در دست انجام دارد و این مجموعه در حال غربالگری نقاط مستعد است. غریب‌پور ادامه می‌دهد: پتانسیل‌های استان‌ها را یک‌به‌یک شناسایی می‌کنیم. روی آموزش کار کردیم. در فردوس یک دوره آموزش تراش سنگ‌های زینتی با حضور ۳۶۰ نفر از داوطلبان برگزار کردیم که خوشبختانه همه مشغول شدند.

دستور رئیس‌جمهور برای توجه به سنگ‌های زینتی

رئیس هیئت‌عامل ایمیدرو می‌گوید: رئیس‌جمهور دو دستور خوب در راستای همکاری برای رونق این سنگ‌ها دادند. تمرکز ما بر این است که دولت هدایتگر باشد.

او اضافه می‌کند: ایمیدرو به‌عنوان سازمان توسعه‌ای، زمینه‌ساز حضور بخش خصوصی خواهد بود و میدان‌دار آنها می‌شود. ما اصلاح رویه می‌کنیم. اکتشاف می‌کنیم. آموزش می‌دهیم و تنظیم رابطه با گمرک، سازمان صمت استان‌ها و... را بر عهده می‌گیریم. غریب‌پور می‌گوید: هدفمان این است که این ظرفیت را احصا کنیم و بخش خصوصی میدان‌دار سرمایه‌گذاری و بازار سنگ‌های قیمتی باشد. او درباره هدف از راه‌اندازی بازارچه مرزی با افغانستان بیان می‌کند: هدف ما در آن بازارچه، این است که سنگ خام از افغانستان بیاوریم و در ایران فراوری کنیم.

رئیس هیئت‌عامل ایمیدرو در واکنش به اظهارات بخش خصوصی درباره عدم برندسازی و صدور فله‌ای سنگ زینتی ایران به ترکیه می‌گوید: این گفته‌ها درست است. ما اول راه هستیم. خام‌فروشی داشتیم. ایمیدرو سیاستش جلوگیری از ناسامانی‌ها و خام‌فروشی‌ها در این حوزه است.

او به این پرسش که آیا می‌توان گفت به پایان خام‌فروشی سنگ زینتی در ایران رسیده‌ایم، این‌گونه پاسخ می‌دهد: ما تازه شروع کرده‌ایم و در حال اصلاح رویه‌ها هستیم. یک پیشنهاد به وزارتخانه دادیم که از طریق نهاد ریاست‌جمهوری هم به وزارت صمت ابلاغ می‌شود. مطمئنا در آینده چنین شرایطی نخواهیم داشت.

.....

«کنترل‌های بعد از قیمت‌گذاری» سد راه فرار مالیاتی

کدهایی که بعد از انجام معامله گم می‌شود

می‌رسد، فرار مالیاتی هم دارد و مشخص نیست که چگونه و با چه قیمتی خرید و فروش شده است. در نتیجه این نظارت برای دولت نیز صرفه دارد و باید برای ایجاد واحد نظارتی اقدام کند. به‌جز بحث مالیات، در بخش تولید نیز مشخص می‌شود یک کارخانه چند درصد از مواد اولیه را از بورس کالا خریداری کرده و به‌ازای آن چقدر خروجی داشته است. البته برای این کار به حدود دو سال زمان نیاز است تا آمار و ارقام واقعی به دست بیاید اما بعد از آن می‌توان به‌درستی بازار را کنترل کرد. این‌گونه مشخص می‌شود که مثلا اگر شرکتی از رنگ پتروشیمی خرید می‌کند، چقدر باید محصول تولید کند و دیگر نمی‌تواند جنس خود را وارد بازار سیاه کند.

اصولا چرا دولت این امکان را به بورس کالا نمی‌دهد که بر اساس عرضه و تقاضا قیمت را مشخص کند و تلاش دارد در همه کارها دخالت کند؟

اینکه دولت دخالتی در ورود کالاها به بورس نداشته باشد، در مورد برخی کالاها بسیار مفید است اما در مورد برخی دیگر نه، مثلا در سال‌های گذشته بحث حضور گندم در بورس کشاورزی داشتیم که ناگهان قیمت‌ها بالا رفت و چون گندم جزء کالاهای اساسی محسوب می‌شود، دولت مجبور شد آن را از بورس خارج کند. اما کالاهایی هستند که نیاز به دخالت دولت ندارند و اگر عرضه و تقاضای آن تعیین‌کننده قیمت آن باشد، برای بازار نیز مناسب است. به‌هرحال وقتی یک تولیدکننده را که با دلار گران، کالای خود را تهیه کرده مجبور می‌کنند تا محصول خود را پایین‌تر از هزینه‌هایی که انجام داده بفروشند، او چاره‌ای ندارد با کم‌کردن کارگر یا تعطیلی خط تولید این ضرر را جبران کند اما اگر دولت قیمت‌گذاری دستوری را حذف کند، شرکت‌ها وارد رقابت با یکدیگر شده و این به رونق اقتصادی کمک بسیار زیادی می‌کند. برای مثال مشکلی که در بازار سیمان به وجود آمد، این‌گونه بود که هم حجم تولید آن را زیاد کردند و هم آن را شامل قیمت‌گذاری دستوری کردند. کار به جایی رسید که تقریبا صنعت سیمان کشور از بین رفت. اکنون هیچ شرکتی حاضر به تولید سیمان نیست زیرا صرفه اقتصادی ندارد اما با حذف قیمت‌گذاری دستوری، شرکت‌ها وارد رقابت خواهند شد و قیمت به تعادل خواهد رسید.

اقتصاد

یادداشت

جراپی و چگونگی افزایش تاب‌آوری مالی کسب‌وکارهای فاوا

● **نیما نامداری:** صنعت فناوری اطلاعات، تنها بخش اقتصاد کشور است که در چند سال اخیر همواره رشد دورقمی داشته است. پنج سال پیش، سهم این بخش از تولید ناخالص داخلی چیزی در حدود دو درصد بود. این نسبت در سال گذشته به ۵.۶ درصد رسید و پیش‌بینی می‌شود در سال جاری از ۶.۵ درصد بالغ شود. این رشد در حالی رخ داده که اقتصاد کشور در بیشتر این دوران گرفتار رکود بوده و در سه سال اخیر، رشد اقتصادی کشور صفر یا منفی بوده است. اما متأسفانه این رشد دورقمی پایدار در صنعت فناوری اطلاعات باعث نشده شرکت‌های خصوصی این صنعت از گزند بحران‌های مالی و اقتصادی در امان بمانند.

رشد خزنده شرکت‌های دولتی و خصوصی و بهره‌مندی ناعادلانه آنها از رانت‌های سیاسی و اقتصادی، باعث شده روز به روز عرصه بر شرکت‌های خصوصی واقعی تنگ‌تر شود. این شرکت‌ها هم دسترسی بهتری به منابع بانکی و پولی دارند و هم از سوی هلدینگ‌های عموم و خصوصی قدرتمند پشتیبانی می‌شوند. کار به جایی رسیده که برخی از شرکت‌های خوشنام و موفق خصوصی نیز خود را ناگزیر به واگذاری سهام به این هلدینگ‌ها می‌بینند تا شاید با این کار حاشیه امنی برای خود ایجاد کنند. چنین وضعیتی در فقدان قوانین شفاف حمایت از رقابت و ممانعت از انحصار باعث شده که رقابت‌پذیری در صنعت فاوا کاهش جدی پیدا کند. از سوی دیگر، تحریم‌ها هم کار را سخت‌تر کرده است. البته شرکت‌های ایرانی به تحریم عادت دارند، اما تحریم‌های دو سال اخیر تفاوت زیادی با گذشته دارند. از یک طرف گسترش تحریم‌ها به سیستم پولی و بانکی و البته تبعات نبودنن ایران به FATF و دیگر کنوانسیون‌های مرتبط، باعث شده هرگونه مراده مالی با خارج از کشور غیرممکن شود و از طرف دیگر دولت نیز در تأمین ارز مورد نیاز کسب‌وکارهای خصوصی ناتوان است؛ آن‌هم در شرایطی که هرگونه عملیات ارزی در انحصار دولت است. از همه بدتر، اصرار دولت به کنترل دستوری قیمت‌ها و بی‌توجهی به این واقعیت که بهای تمام‌شده اغلب کالاها و خدمات، رشد چندصددردی داشته است، باعث شده بسیاری از کسب‌وکارهای بخش خصوصی به‌شدت در تنگنای مالی قرار گیرند. کرونا که آمد، کل بود به سبزه نیز آراسته شد؛ انحصار و تحریم کم نبود. کرونا هم اضافه شد. کرونا اگرچه برای برخی کسب‌وکارهای تجارت الکترونیک فرصت‌هایی ایجاد کرد، اما از یک طرف موجب کاهش درآمد و قدرت خرید مشتریان (اعم از حقیقی و حقوقی) شد و تقاضای کل را کاهش داد و از طرف دیگر به دلیل تأثیراتی که بر فرایندهای کاری گذاشت، هزینه‌های جدیدی به شرکت‌ها تحمیل کرد.

افق‌ول رقابت‌پذیری و ظهور کرونا و اوج‌گیری تحریم‌ها، دست به دست هم داده‌اند و روز به روز شرایط را بر کسب‌وکارهای خصوصی سخت‌تر کرده‌اند. این روزها بسیاری از شرکت‌ها در تأمین سرمایه در گردش مشکل دارند، پرداخت حقوق و دستمزد کارکنان به دشواری انجام می‌شود و سرمایه‌گذاری‌های توسعه‌ای بسیار نادر و نایاب شده است. باید توجه داشت که بسیاری از کسب‌وکارهای صنعت فاوا مانند تاب‌آوری (Resilience) در چنین شرایط طاقت‌فرسایی کافی نیست و شرایط شکننده‌ای دارند. به همین دلیل است که افزایش تاب‌آوری مالی کسب‌وکارهای فاوا، اولویت عاجل صنعت است و سازمان نظام صنفی رایانه‌ای‌ها باید این موضوع را در اولویت اول خود قرار دهد. حال چه باید کرد؟ دو دسته اقدام را برای این هدف می‌توان تعریف کرد؛ یک دسته اقدامات عاجلی که می‌توانند در کوتاه‌مدت مؤثر باشند و به‌خصوص دشواری‌های ناشی از کرونا و تحریم را کاهش دهند و دسته دوم، اقدامات بلندمدتی که به رشد پایدار تاب‌آوری مالی و بنیه اقتصادی کسب‌وکارهای صنعت فاوا کمک خواهند کرد. طبقا اقدامات کوتاه‌مدت که به فوریت قابل انجام هستند، تأثیر محدودی دارند؛ در عوض باعث می‌شوند شرکت‌ها و مشاغل صنعت، به نقطه فروپاشی (Breaking Point) نرسند. به همین دلیل لازم است هر دو دسته اقدامات در دستور کار سازمان نظام صنفی قرار گیرند. ایجاد ستادی برای افزایش تاب‌آوری مالی در سازمان با هدف تمهید راهکارهای مساعدت به کسب‌وکارهای آسیب‌دیده می‌تواند به برنامه‌ریزی و پیگیری درست اقدامات بعدی کمک بسیاری کند. این ستاد موظف خواهد بود یک بسته فوری حمایت از کسب‌وکارهای آسیب‌دیده تدوین کرده و با رازینی و تعامل با دستگاه‌های دولتی ذی‌نفع و نیز بنگاه‌ها و شرکت‌های بزرگ صنعت که توان ان‌گذاذری بیشتری دارند، این بسته را اجرا کند.

حمایک اقدام فوری این ستاد، باید رازینی با سازمان امور مالیاتی و سازمان تأمین اجتماعی برای استمهال یا تقسیط به‌دهی‌ها و جرائم احتمالی شرکت‌های صنعت فاوا باشد؛ به‌خصوص پذیرش تهاوت بدهی‌ها به این دو سازمان با مطالبات قطعی شرکت‌ها می‌تواند راه مناسبی باشد. بسیاری از شرکت‌های خصوصی فاوا در سال‌های اخیر با تأخیر زیاد در پرداخت مطالبات خود کارفرمایان دولتی روبه‌رو بوده‌اند؛ باید با دولت تعامل کرد تا پذیرد این مطالبات شرکت‌های خصوصی را با بدهی آنها به سازمان مالیاتی و تأمین اجتماعی تهاوت کند یا با دادن اوراق خزانه (اجزا) به شرکت‌ها و مکلف‌کردن این دو سازمان به پذیرش اوراق به‌جای بدهی، امکان تهاوت را فراهم کند.

ادامه در صفحه ۵